Lietas arhīva Nr. A42-01306-21/6
ECLI:LV:ADRJRIT:2021:1210.A420130621.2.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2021.gada 10.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu SIA „ALL recycling" pieteikumā par Vides pārraudzības valsts biroja 2021.gada 21.janvāra lēmuma Nr.10-04/7 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes (turpmāk – Dienests) 2020.gada 23.oktobra lēmumu Nr.RI20VL0216 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts anulēt 2017.gada 30.augustā izsniegto Atkritumu apsaimniekošanas atļauju Nr.RI17AA0018 (turpmāk – Atļauja).

Izskatot pieteicējas SIA „ALL recycling" apstrīdēšanas iesniegumu, ar Vides pārraudzības valsts biroja (turpmāk – Birojs vai atbildētājs) 2021.gada 21.janvāra lēmumu Nr.10-04/7 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 1.sējuma 9.lapa*) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Pieteikumā lūgts atcelt Lēmumu, norādot, ka tā rezolutīvajā daļā piemēroto tiesību normu sadaļā ir atsauce tikai uz procesuālām tiesību normām, kas pašas par sevi nevar būt Lēmuma pamatojums.

Dienests ilgstoši nedarbojas atbilstoši normatīvajiem aktiem, nekontrolējot statistisko pārskatu un likumā paredzēto veidlapu iesniegšanu atkritumu apsaimniekošanas nozarē. Saskaņā ar Ministru kabineta 2017.gada 23.maija noteikumu Nr.271 „Noteikumi par vides aizsardzības oficiālās statistikas un piesārņojošās darbības pārskata veidlapām" (turpmāk – Noteikumi Nr.271) 5.1. un 5.2.punktiem Dienestam jāpārbauda veidlapās iekļauto informāciju un tās atbilstību noteiktajām prasībām un jākontrolē veidlapu iesniegšanu noteiktajos termiņos, jāizvērtē veidlapās sniegto informāciju, izdarot par to attiecīgu atzīmi elektroniskās datubāzes kontroles modulī. Ja informācija ir kļūdaina, par to paziņo personai, kura iesniegusi attiecīgo veidlapu, uzliek tai pienākumu veikt nepieciešamos labojumus un nosaka termiņus to izpildei. Tādējādi Dienestam vajadzēja zināt, ka pieteicēja nav iesniegusi statistikas veidlapas par 2017., 2018. un 2019.gadu jau nākošā gada marta mēnesī un vajadzēja ne tikai pārliecināties par veidlapu iesniegšanu, bet arī izvērtēt veidlapās sniegto informāciju, nepieciešamības gadījumā informējot pieteicēju par trūkumiem (konkrētā gadījumā par to, ka veidlapa nav iesniegta).

Atļaujas anulēšana par Noteikumu Nr.271 2.3.2.apakšpunkta neievērošanu ir acīmredzami nesamērīgs lēmums. Iestādes mērķina labot neizdarību, anulējot pieteicējai Atļauju, tomēr visi likumā noteiktie termiņi ir nokavēti un šajā lietā ir iestājies arī administratīvās atbildības noilgums.

Ministru kabineta 2011.gada 13.septembra noteikumu Nr.703 „Noteikumi par atkritumu apsaimniekošanas atļaujas izsniegšanas un anulēšanas kārtību, atkritumu tirgotāju un atkritumu apsaimniekošanas starpnieku reģistrācijas un informācijas sniegšanas kārtību, kā arī par valsts nodevu un tās maksāšanas kārtību" (turpmāk – Noteikumi Nr.703) 7.[1] punkts nevar būt par pamatu Atļaujas anulēšanai, jo sadaļās „Faktiskie apstākļi" vai „Faktu izvērtējums un argumenti lēmuma pieņemšanai" nav atsauces uz to. Nav arī minēts neviens gadījums, kad pieteicēja būtu veikusi kādu pārvadājumu bez atbilstošas atļaujas.

Atļaujas 4.2.punkts nevar būt pamats tās anulēšanai, jo Lēmumā nav norādīts, ka pieteicēja būtu transportējusi pielikuma tabulā noteiktos atkritumus uz neatļautiem pārvadājumu gala mērķiem.

Jebkādi pareizi vai nepareizi noformēti vai uzskaitīti darījumi vai pārvadājumi, kas veikti saskaņā ar atļaujām Nr.RI12IA0002 un Nr.RI11B0128, nevar būt par pamatu citas Atļaujas anulēšanai.

Par pieteicējas attieksmi pret uzskaiti un pārskatu iesniegšanu liecina tas, ka no aptuveni 1500 darījumiem 2018.gadā, kas reģistrēti Atkritumu pārvadājumu uzskaites sistēmā (turpmāk – APUS vai Sistēma), un vairāk nekā 3000, kas reģistrēti 2019.gadā, tikai dažos ir konstatēti trūkumi. Ņemot vērā ievērojamo darījumu apjomu un ievadāmo datu sarežģītību, šāds kļūdu skaits ir normāls. Darījumi jāreģistrē APUS sistēmā un tiem tiek izrakstītas pavadzīmes trīs dienas pirms tie plānoti, tomēr nereti ir gadījumi, kad darījumi (pārvadājumi) tiek atlikti vai atcelti pirms tiek realizēti, līdz ar to no malas var rasties maldīgs iespaids, ka uzskaites sistēma uzņēmumā strādā ar kļūdām, kas neatbilst īstenībai. Tādējādi Atļaujas 4.14.punkta pārkāpšana nevar būt pamats Atļaujas anulēšanai.

Normatīvais regulējums nenosaka, ka par nenozīmīgu neuzmanības kļūdu vajadzētu atņemt Atļauju. Ir vairāk un ir mazāk svarīgi dati, un visos gadījumos, kad dati ievadīti nepareizi cilvēciskas kļūdas dēļ, tiesiskās sekas nevar būt vienādas. Izmantojot ar datu ievadīšanu saistītu pamatojumu, būtu precīzi jāidentificē dati, kuri neprecīzi ievadīti, precīzi jāidentificē, ka pārkāpums noticis tieši konkrētā laikā sakarā ar konkrētu darījumu vai pārvadājumu un sakarā ar konkrētas atļaujas konkrētu nosacījumu nepildīšanu, nevis vispārīgi kā Lēmumā.

Birojs uzskata, ka Atļaujas anulēšana uzlabos situāciju, jo „iesniedzēja nevarēs iesniegt neatbilstošus datus par atkritumu pārvadājumu", tādējādi aizsargājot sabiedrības intereses, tomēr ir absurdi anulēt Atļauju par to, ko Atļaujas turētājs varētu izdarīt nākotnē, jo tad varētu arī saukt, piemēram, pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem, ko kāds varētu izdarīt nākotnē.

Saskaņā ar Satversmes tiesas atzinumiem lietderības apsvērumi izdarāmi ne tikai rīcības brīvības gadījumos, bet arī tad, ja iestādei jāizdod

obligātais administratīvais akts. Lēmumā lietderības apsvērumi tiek pielietoti attiecībā uz biroja neiesniegtajām veidlapām, tomēr attiecībā uz citiem pārmetumiem par normatīvo aktu (Noteikumu Nr.703. 7.[1] punkts, Atļaujas 4.2. un 4.14.punkti) neievērošanu tie neparādās. Šāda nekonsekventa pieeja ir pretrunā Satversmes tiesas atziņām.

Paskaidrojumā tiesai (*lietas 8.sējuma 220.lapa*) pieteicēja pieteikumu uztur, norādot, ka atbildētāja paskaidrojumā nepamatoti norādīts, ka pieteicēja nenoliedz Dienesta konstatētos pārkāpumus. Pieteicēja atzīst, ka nav iesniegusi Noteikumu Nr.271 2.3.2.punktā minēto statistikas veidlapu, tomēr pieteicēja nekad nav atzinusi kādus citus pārkāpumus saistībā ar Atļauju.

Tāpat kā Lēmumā arī paskaidrojumā nav norādīts neviens konkrēts pārkāpums no pieteicējas puses, kas konkrēti un kādā datumā pieteicējas darbībā ir bijis kļūdains vai nepareizs. Pieteicēja savu komercdarbību veic, pamatojoties uz vairākām atļaujām, līdz ar to Birojam būtu jāpierāda, ka gadījumā, ja kādi pārkāpumi ir bijuši, tie bijuši saistīti ar anulēto Atļauju. Vienīgie konkrētie pieteicējas pārkāpumi uzskaitīti Lēmuma 6.punktā, turpat norādot, ka tie saistīti ar citu atļauju. Konkrētu atļaujas noteikumu vai normatīvo aktu pārkāpumu nenorādīšana liedz pieteicējai aizstāvēties pret Biroja vispārīgajiem apgalvojumiem.

Lietderības izvērtējums nav veikts pienācīgā kvalitātē. Lēmumā norādītais sabiedrības ieguvums – pieteicēja nevarēs iesniegt neatbilstošus datus – ir apšaubāms. Nav izvērtēts fakts, ka sabiedrība faktiski zaudēs, samazinoties pieteicējas maksājamo nodokļu apjomam. Tāpat jābūt nevis sabiedrības ieguvumam vispār, bet jābūt ievērojamam sabiedrības ieguvumam, lai attaisnotu privātpersonas tiesību būtisku ierobežošanu. Pat pieļaujot, ka no pieteicējas puses bijuši kādi pārkāpumi saistībā ar Atļauju, tie ir bijuši maznozīmīgi, nav nodarījuši un pat hipotētiski nav varējuši nodarīt kaitējumu videi, līdz ar to Atļaujas anulēšana ir acīmredzami nesamērīga un ir pretrunā demokrātiskās iekārtas principam.

[3] Paskaidrojumā tiesai (*lietas 1.sējuma 29.lapa*) atbildētāja pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Birojs ir atzinis, ka lietā faktiski nav strīda, ka pastāv Noteikumu Nr.703 32.1.punktā noteiktie pamati atļaujas anulēšanai, jo arī pieteicēja nenoliedz Dienesta konstatētos pārkāpumus. Birojs nav piemērojis tiesību normas formāli, bet papildu ir vērtējis atļaujas anulēšanas samērīgumu un atbilstību leģitīma mērķa sasniegšanai.

Atbildētājs uzskata, ka Noteikumu Nr.271 2.3.2.punktā minēto statistikas veidlapu neiesniegšana un situācija, kad pieteicēja nevar novērst šo pārkāpumu, pats par sevi nebūtu bijis pamats atļaujas anulēšanai. Tomēr Birojs konstatēja, ka netiek ievērota Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23.panta ceturtā daļa kopsakarībā ar Ministru kabineta 2018.gada 17.augusta noteikumu Nr.494 „Atkritumu pārvadājumu uzskaites kārtība" 22.punktu. Pieteicēja ir atbildīga par datu patiesu ievadīšanu sistēmā, un pieteicējai ir noteikts laiks šo datu labošanai, tomēr no lietas materiāliem ir secināms, ka Sistēmā norādītie dati neatbilst faktiskajiem pārvadājumu datiem, turklāt pieteicēja nav veikusi labojumus Sistēmā. Konstatētās kļūdas datu ievadē Sistēmā, kas netiek arī labotas, kopsakarībā ar citiem lietas apstākļiem, norāda, ka pieteicēja sistēmiski neievēro prasības, kas izvirzītas atkritumu apsaimniekošanai, padarot neiespējamu šo datu novērtēšanu un izmantošanu Dienestam, jo pieteicēja vienmēr var atsaukties uz kļūdu, sniedzot pierādījumus, ka ievadītie dati ir nepareizi, vai, kā ar statistikas pārskatiem, neievadot datus vispār, kas noved pie neiespējamības salīdzināt Sistēmas datus ar statistikas pārskata datiem.

[4] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai un ceturtajai daļai lieta tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums par Atļaujas *(lietas 1.sējums, 82.-105.lapa)* atcelšanu, kam pieteicēja nepiekrīt, saskatot to par prettiesisku. Līdz ar to tiesai veicama pārbaude pār pieteicējai nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu.

Lēmumā norādīts, ka pieteicēja nav sniegusi pārskata veidlapas "Veidlapa Nr.3-Atkritumi. Pārskats par atkritumiem" jeb Veidlapu saskaņā ar Noteikumu Nr.271 2.3.2.apakšpunkta prasībām, nav sekojusi Dienesta 12.06.2020. aizliegumam ievest atkritumus /adrese/, /adrese B/, kā arī nesaskaņotu pavadzīmju dēļ pastāv iespēja, ka atkritumi nogādāti tiem neparedzētā vietā, sakarā ar ko anulēta Atļauja, balstoties uz Noteikumu Nr.703 32.1.apakšpunktu, kas noteic, ka "Dienests anulē atļauju [ja] atkritumu apsaimniekotājs neievēro atkritumu apsaimniekošanu regulējošajos normatīvajos aktos vai atļaujā noteiktās prasības". Pieteicēja minētos pārkāpumus neatzīst, norāda, ka Veidlapas nav iesniegtas darbinieka kļūdas dēļ, atkritumi aizlieguma periodā piegādāti citās adresēs, kā arī tā ir novērsusi neprecizitātes pavaddokumentos, proti, pieteicēja uzskata, ka Atļaujas anulēšana konkrētajos apstākļos nav samērīga.

Pārbaudot procesuālo kārtību un lietā veiktās procesuālās darbības, tiesa secina, ka atbildētāja to ir ievērojusi, ir nodrošinājusi pieteicējas tiesības uz līdzdalību procesā, tās uzklausīšanu *(lietas 1.sējums, 32.-35.lapa, 68.-71.lapa, 121.-123.lapa)*, kā arī Lēmuma saturā vērtējusi tās argumentus. Tas apstāklis, ka atšķiras pieteicējas un atbildētājas situācijas novērtējums nav pamats secinājumam, ka atbildētāja būtu pieļāvusi procesuālu pārkāpumu.

[6] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja nav sniegusi Veidlapas par pārskata gadiem, kā to noteic tiesību normas, to izskaidrojot ar cilvēcisku kļūdu un neuzmanību, kā arī norādot uz to, ka Dienests minēto nav kontrolējis.

Vispirms norādāms, ka tiesa kritiski vērtē pieteicējas argumentus par kļūdu, jo, kā Lēmumā pamatoti norādīts, tad šis Veidlapu iesniegšanas pienākums ir noteikts ne tikai tiesību normās, bet arī Atļaujas saturā *(sk. Atļaujas 4.15.punktu)*, kas tiesas ieskatā izslēdz iespēju atsaukties uz nezināšanu vai nesaprašanu, jo kritiski vērtējams tas, ka persona, saņemot administratīvo aktu, ar to neiepazīstas. Savukārt, ja tā ir noticis un Atļaujas saturs pieteicējai nav zināms, tad kritiski vērtējama tās rīcības atbilstība tiesību normām atkritumu apsaimniekošanas jomā. Arguments par personāla sastāva nomaiņu, Covid-19 un izmaiņām tiesību aktos *(lietas 7.sējums, 137.lapa)* neiztur kritiku, jo minētais pienākums nav ticis pildīts vairākus gadus, proti, kā norāda atbildētāja, pieteicēja nav sniegusi Veidlapas kopš Atļaujas saņemšanas brīža 2017.gadā, kad atsaukšanās uz Covid-19 ir pilnībā nepamatoti, kā arī minētais pienākums nav mainījies kopš Atļaujas saņemšanas, un vēlāk iesniegts pārskats *(lietas 6.sējums, 124.lapa)*, nevis Veidlapas, minēto pārkāpumu nenovērš. Tamdēļ tiesas vērtējumā atbildētāja šo pārkāpumu pamatoti ir pierādījusi un konstatējusi Lēmumā.

Tiesa nepiešķir izšķirošu nozīmi pieteicējas argumentiem, ka Dienestam vajadzēja kontrolēt pieteicējas darbu un par Veidlapu neiesniegšanu brīdināt pieteicēju jau agrāk, nevis pēc triju gadu notecējuma, jo tiesas vērtējumā norāde Atļaujā un tiesību normās, proti, Noteikumu Nr.271 saturā, ir pietiekama un skaidri saprotama, lai persona, kas veic darbību specializētā jomā, būtu informēta par savām saistībām un pienākumiem.

Vēl jo vairāk, Noteikumi Nr.271 ne tikai norāda uz pieteicējas pienākumu iesniegt Veidlapu par kārtējo gadu, bet arī identificē veicamās darbības, proti, minēto noteikumu 3.punkts noteic, ka "personas, kurām ir pienākums iesniegt veidlapas: 3.1. elektroniski reģistrējas un aizpilda veidlapas valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" (turpmāk – centrs) tīmekļvietnē (https://www.meteo.lv) tiešsaistes režīmā; 3.2. aizpilda tās atbilstoši šo noteikumu 2. pielikumam – pārskatu par gaisa aizsardzību, atbilstoši šo noteikumu 4. pielikumam – pārskatu par ūdens resursu lietošanu un atbilstoši šo noteikumu 5. pielikumam – pārskatu par atkritumiem; 3.3. ir atbildīgas par informācijas iesniegšanu

šo noteikumu 4. punktā minētajā termiņā. Par informācijas nesniegšanu noteiktajā termiņā vai datu sagrozīšanu personu sauc pie atbildības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā". Taču fakti liecina, ka pēc Atļaujas saņemšanas neviena no darbībām nav veikta, lai iesniegtu Veidlapas un izpildītu atkritumu uzskaites pienākumus atkritumu apsaimniekošanas jomā. Noteikumi Nr.271 cita starpā ir izdoti arī, pamatojoties uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 20.panta astoto daļu, kas noteic, ka "Ministru kabinets nosaka kārtību, termiņu un formu, kādā šā panta ceturtajā, piektajā, sestajā un septītajā daļā minētās personas, kā arī komersanti, kuri saimnieciskās darbības ietvaros izmanto atkritumus kā kurināmo vai kā izejvielas ražošanā, iesniedz ziņojumu par iepriekšējā kalendāra gadā atkārtotai izmantošanai sagatavoto, pārstrādāto un reģenerēto atkritumu apjomu un veidiem", un šī uzdevuma sakarā pamatota ir atbildētājas atsaukšanās uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 4.panta otro daļu, kas norāda, ka "atkritumu apsaimniekošana nedrīkst negatīvi ietekmēt vidi, tai skaitā: 1) radīt apdraudējumu ūdeņiem, gaisam, augsnei, kā arī augiem un dzīvniekiem; 2) radīt traucējošus trokšņus vai smakas; 3) nelabvēlīgi ietekmēt ainavas un īpaši aizsargājamās dabas teritorijas; 4) piesārņot un piegružot vidi". Minētā izpildei ir izveidota vienota atkritumu apsaimniekošanas sistēma, tās uzskaite un kontrole, jo tieši atkritumi rada būtisku ietekmi uz vides kvalitāti, un, lai šo ietekmi mazinātu, ir noteiktas darbības, kuras jāveic atkritumu apjoma identifikācijai, uzskaitei, kontrolētai reģenerācijai, iznīcināšanai un tamlīdzīgi atkritumu apsaimniekošanas jomā. Tamdēļ pieteicēja nepamatoti nesaskata neizpildītā pienākuma nozīmi, kas liecina arī par pieteicējas attieksmi atkritumu apsaimniekošanas jomā, kas cita starpā, kā pamatoti norāda atbildētāja, kopsakarā ar nepilnībām dokumentos, nepilnīgi aizpildītiem ierakstiem (bez saskaņojuma) Atkritumu pārvadājumu uzskaites sistēmā (APUS), vēlāk izdarītiem labojumiem, uzskaites žurnālu nepieejamību pārbaudes laikā liek kritiski vērtēt patiesu atkritumu aprites norises atspoguļošanu saskaņā ar Atļauju, bet neiesniegtās Veidlapas traucē likumisku kontroles procesu. Tādējādi tiesas ieskatā minētais pienākums (un attiecīgi – pārkāpums) nav atzīstams par nenozīmīgu vai formālu, kā to saskata pieteicēja, un tiesas vērtējumā tas var būt arī patstāvīgs pamats Atļaujas anulēšanai.

Lai arī nav šaubu, ka Dienestam ir jāveic kontrole saskaņā ar Noteikumu Nr.271 5.punktu, minētais nenozīmē, ka pieteicēja savu neizdarību var attaisnot ar iestādes neizdarību, proti, salīdzinājumam norādāms uz tiesu judikatūru patvaļīgās būvniecības jomā, kur persona, kura veikusi patvaļīgo būvniecību, nevar atsaukties sevis attaisnošanai uz to, ka kaimiņš arī tā ir izdarījis. Tā arī šajā gadījumā – pienākums iesniegt Veidlapas pieteicējai ir noteikts tiesību normās. Lai arī Dienesta pienākums ir kontrolēt prasības izpildi, tiesību normas nenoteic brīdināšanas pienākumu, ko iestāde nebūtu pildījusi, kā arī jebkurā gadījumā tiesa neredz attaisnojumu neizpildīt pienākumu, kas noteikts tiesību normās un Atļaujas saturā, kas ir pieteicējas rīcībā, trīs gadus. Lietā nav konstatējama tāda iestādes kļūda, kam būtu ietekme uz Lēmuma rezultātu, vai kas padarītu pieteicējas pieļauto pārkāpumu par nebijušu. Minētajam nav pamata būt saistītam arī ar administratīvo atbildību, jo personas saukšana pie administratīvās atbildības nav obligāts priekšnoteikums atkritumu atļaujas anulēšanai, proti, personas pieļauto pārkāpumu kopums patstāvīgi var būt pamats atkritumu apsaimniekošanas atļaujas anulēšanai saskaņā ar Noteikumu Nr.703 32.1.apakšpunktu.

[7] Pieteicēja norādījusi, ka nav pamata anulēt Atļauju, ja Lēmumā norādītās dokumentu nepilnības attiecās uz citām atļaujām. Tiesa minēto argumentu atzīst par pamatotu tādējādi, ka, nav tiesiski atcelt administratīvo aktu, pārmetot tā neizpildi ar cita administratīvā akta neizpildi, proti, gadījumā, ja Atļauja tiek atcelta, atcelšanu pamatojot ar pārkāpumiem atkritumu apsaimniekošanas jomā, attiecībā uz ko pieteicējai ir izsniegtas citas atļaujas, tad šāda rīcība nebūtu atzīstama par tiesisku, jo par pārkāpumiem konkrētu atkritumu apsaimniekošanas atļauju izpildē ir jāanulē vai jāatceļ konkrētās atļaujas. Tomēr vienlaikus šajā lietā, iepazīstoties ar Lēmumu, tiesa nekonstatē, ka Atļauja būtu atcelta tamdēļ, ka pieteicēja pieļāvusi pārkāpumus atļaujā Nr.RI11IB0128 vai atļaujā Nr.RI12IA0002. Kā Lēmumā norāda atbildētāja, tad no minētā tā izdara secinājumu, ka pieteicēja ilgstoši nepareizi veic atkritumu apsaimniekošanas plūsmas uzskaiti, un, lai arī konstatējumi attiecas arī uz citām pieteicējas atļaujām, "tas tomēr pierāda iesniedzējas attieksmi" *(sk. Lēmuma 9.lpp.)*, kas attiecīgi atspoguļots arī lietas materiālos.

Dienests 12.06.2020. pieņēmis lēmumu Nr.074-043/2020 par veicamām rīcībām neatbilstību novēršanai *(lietas 1.sējums, 105.-108.lapa)*, reaģējot arī uz Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta 06.06.2020. ziņojumu par ugunsgrēku/adrese/, /adrese B/, ar kuru cita starpā noteikts aizliegums ievest atkritumus minētajās adresēs līdz brīdim, kamēr nav izvesti visi degušie atkritumi *(sk. 3.punktu)*.

Pārbaudes laikā, 20.07.2020. *(lietas 7.sējums, 139.lapa),* konstatēts, ka pēc APUS ir pieņemtas 67,743 t atkritumu, pārkāpjot aizliegumu.

Arī pārbaudes laikā, 03.08.2020. *(lietas 1.sējums, 109.lapa)*, konstatēti atkritumu apsaimniekošanas prasību pārkāpumi, pieteicēja nav varējusi uzrādīt atkritumu plūsmas uzskaites žurnālus, veikto darbību uzskaitei, kas iesniegti pēc pārbaudes *(lietas 6.sējums, 126.-251.lapa, 7.sējums, 2-136.lapa, 7.sējums, 141.-233.lapa, 8.sējums, 2.-206.lapa)*, tā saturā vairākās vietās nav identificējams saņēmēja objekts, kā arī kopš iepriekšējām pārbaudēm teritorijā parādījušies jauni atkritumi, kas liecina, ka notikusi atkritumu pieņemšana, pretēji 12.06.2020. aizliegumam. Pieteicēja minēto iebildumu atspēkošanai *(lietas 1.sējums, 113.-114.lapa)* arī tiesā nav sniegusi skaidrojumus un pierādījumus, vien iesniegusi atkritumu uzskaites žurnālus un dokumentus.

Atbildētāja jau norādīja citās pieteicējai izsniegtajās atļaujās fiksēto neatbilstību nozīmi Lēmuma pieņemšanā, un tiesa, pārbaudot pierādījumus, gūst apstiprinājumu, ka Lēmumā fakti ir pareizi atspoguļoti un novērtēti.

APUS dati *(lietas 1.sējums, 124.-250.lapa, 2., 3., 4., 5.sējums, 6.sējums, 2.-110.lapa),* kas noformēti dokumentāli vairāku sējumu ietvaros, noļēmuma taisīšanā vērtēti kopsakarā ar iesniegto failu "7.Pavadzīmju saraksts [..]", kas pieejami Tiesu informācijas sistēmā, saturu, tajā konstatējot Lēmumā norādītās neatbilstības, tostarp, attiecībā uz pavadzīmi A235485 (1690.ieraksts), kur Akts par utilizācijai pieņemot videi kaitīgo preču atkritumu (VKPA) veidiem un daudzumiem *(lietas 1.sējums, 36.lapa)* norāda uz atkritumiem 200136 ar daudzumu 0,1, bet APUS dati liecina par cita veida atkritumiem – 200101. Arī attiecībā uz pavadzīmi A4235465 apstiprinās norādītais, ka nesakrīt Aktā *(lietas 1.sējums, 52.lapa)* un APUS norādītie daudzumi (1700.ieraksts). Papildus tiesa arī fiksē, ka nesakrīt arī 19.06.2020. aktā fiksētais apjoms (0,44 t) *(lietas 1.sējums, 40.lapa)*, jo Ar atkritumiem veikto darbību reģistrācijas žurnālā norādīts apjoms 0,64 t (1912.ieraksts) (*fails VVD atkritumu žurnāls k.19*), kā arī apstiprinās citas Dienesta norādītās nepilnības.

Tiesas vērtējumā pieteicējas rīkojums par aizliegumu izvest atkritumus *(lietas 1.sējums, 64.lapa),* kas atkārto Dienesta norādi, nepierāda tiesisku rīcību, bet vien to, ka pieteicējai minētais aizliegums ir bijis zināms.

Tiesas ieskatā pieteicējas darbinieces 31.07.2020. paskaidrojums par kļūdīšanos *(lietas 1.sējums, 65.lapa)* ir vērtējams kritiski, jo šī pati persona (/pers. I/) ir parakstījusies par iepazīstināšanu ar pieteicējas rīkojumu, kas aizliedz atkritumu pieņemšanu un pavadzīmju veidošanu adresēs /adrese B/ un /adrese/ *(lietas 1.sējums, 64.lapa).* Kritiski vērtējams, ka darbinieks 12.jūnijā parakstās par to, ka nedrīkst pieņemt atkritumus un pēc tam, gatavojot pavadzīmes šajās adresēs, jau pēc mirkļa to ir aizmirsis un "nepievērš uzmanību adresei", kā norādīts paskaidrojumos. Taču, kā tiesa jau norādīja, tad atbildētāja šo apstākli par adrešu sajaukšanu ir norādījusi kā ticamu kļūdu, neskatoties uz to, ka šis paskaidrojums un pieteicējas 4.08.2020. brīdinājums *(lietas 1.sējums, 67.lapa)* ir pieteicējas iekšējie dokumenti, kas sniegti kā reakcija uz konstatētu pārkāpumu *(lietas 1.sējums, 123.lapa)*. Tamdēļ, ja atbildētāja minētos pārkāpumus norāda kā pieteicējas kā atkritumu apsaimniekošanas komersanta rīcības tiesiskumu novērtējošus datus, tad tiesas ieskatā tas nerada Lēmuma prettiesiskumu.

[8] Vērtējot Lēmuma saturā ietvertos lietderības apsvērumus, tiesa atzīst, ka atbildētāja ir pareizi piemērojusi tiesību normas un atsaukusies uz Satversmes tiesas praksi, izvērtējot administratīvā akta samērīgumu, pretnostatot sabiedrības intereses vides aizsardzībā pieteicējas interesēm atkritumu

apsaimniekošanā. Tiesa jau norādīja šī sprieduma 6.punktā, ka tās ieskatā Veidlapu nesniegšana, kas neļauj pilnvērtīgi veikt atkritumu uzskaiti, kontroli, monitoringu un citas darbības, kuru kopējais mērķis ir atkritumu apjoma samazināšana un vides kvalitātes uzlabošana, nav atzīstams par nebūtisku likuma prasību, kā to vēlas saskatīt pieteicēja, tamdēļ Administratīvās rajona tiesas ieskatā pieņemtais Lēmums ir tiesisks un pamatots. Pamatoti ir arī atbildētājas apsvērumi, ka šādā situācijā nav iespējama seku novēršana, proti, nav iespējama neizdarīto darbību izpilde, ko nepieļauj tiesību normas un termiņa noilgums, kā arī ilgstoša likuma prasību neizpilde pamato Lēmuma pieņemšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „ALL recycling" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2021.gada 21.janvāra lēmuma Nr.10-04/7 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese E.Apīne